

FARUK DİLAVER

Marifet Mektupları

DESTEK YAYINLARI: 899
TASAVVUF: 29

FARUK DİLAVER / MARİFET MEKTUPLARI

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Dişgi: N. Nur Kızıltepe
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Şubat 2018
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-367-6

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 29652
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.
Odin İş Mrk. B Blok No. 403/2
Zeytinburnu / İstanbul

FARUK DİLAVER

*Marifet
Mektupları*

Bu kitap senin uyanışın olacak

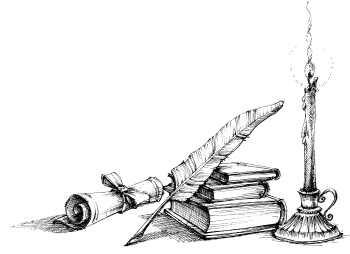
Sunuş

Sevgili okuyucularım, farklı zamanlarda yetmiş bir kardeşime muhtelif mektuplar yazdım. Bu mektupların, siz değerli okuyucularıma da yararlı olacağını düşünerek bir kitap halinde yayımlanmasını uygun gördüm.

Kitabın tamamını okumadıkça, yazdığım mektuplarla ne anlatmaya çalıştığımı anlamak mümkün değildir. Çünkü farklı mektuplardaki aynı konular birbirini tamamlayarak bir bütün oluşturmaktadır.

Umarım, mektuplarımızdan maddi ve manevi hayatınıza ışık tutacak güzel mesajlar alırsınız.

Sevgilerimle
Faruk Dilaver

Ey hakikat yolcusu!

Hakikat yolcusu diyorum sana; hakikat yolcusu, her şeyin hakikatini arayıp bulmak isteyen kimsedir. Her şeyin hakikati dediğimizde ise, madde ve mananın hakikatinden bahsediyoruz. İşte buna, Hak, denir. Yani biz sana, “Ey Hak yolcusu” veya “Ey Hakk’ı arayan kimse!” desek daha uygun olur. Çünkü sen mektubunda, Hakk’a vuslat edip kavuşmak istediğini yazmışsın evlat!

Hakk’ı, hakkıyla tanımak istiyorsan, her şeyden önce kendi zan ve vehimlerinden kurtulup, taklitçi değil, gerçekçi olmalısın. Aksi halde eşyanın hakikatini anlayamazsın.

İbadetlerini tam bir samimiyet ve teslimiyetle yapmalı, yasaklardan sakınmalısın.

Sonra, kalbini dünyalık her türlü istek ve arzulardan temizleyip arındırmalısın. Hak, ancak saf ve temiz bir kalp ile bulunur.

Bunun için çok dua et; ama sadece istemekle yetinme, gayret et, çalış ki, Allah sana nasip etsin. Dua edip beklemek çare değildir. Haramlardan sakın, kimsenin malına veya kazancına haset etme. İyi niyetli ol, ahlakını güzelleştir. Bol hayır işle. İyilerle oturup kalk.

Yunus Emre, Hakk'ı bulduğunu şu dizeleriyle ifade etmektedir:

Hakk'ı buldum, erene ermek ile

Hakk'ın cemalini gördüm, göreni görmek ile...

Demek ki Hak bulunur ve cemali görülür. Mademki Hakk'a gönül verdin, sen de Yunus gibi arayıp, onun gibi bulmalısın.

Bir ağacın çekirdeğinde ağacın kendisi gizlidir. O çekirdekte zahir olmadan önce çekirdek, ağaçta gizli değil miydi? Ağaç çekirdekten, çekirdek de ağacın meyvesinden olmadı mı? Tüm yaratılmışlar, kendi asılları olan mutlak varlıkta, o asıl da yaratılmışların her birinde mevcut olmuştur. İşte buna, hakikat denir. Hakikat, böyle gizli bir hazinedir. Allah, kutsi hadiste, “Ben gizli bir hazineydim, bilinmek istedim” demiştir. Bilinmek için de şu varlıklar âlemini ve insanı yaratmıştır.

Yaratılmış her varlıkta onun aslı, onu yaratan var; incir ağacının her çekirdeğinde yine kendisinin mevcut olması gibi. O, her varlıkta mekândan münezzeh olarak gizlidir. Şimdi biraz tefekkür et, bu hakikatin bilincine erip, hakikati, Hakk'ı ara evlat!

Maalesef insanlar, altına, gümüşe, nam ve şöhrete, yiyecek ve içeceklere kulluk ediyorlar. Halbuki yalnız Allah'a ibadet etmeleri gerekmez miydi?

Allah, Ahzab Suresi'nin 72. ayetinde şöyle buyurmaktadır: “Hiç şüphesiz biz, emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk. Onlar yüklenmekten korkup kaçındılar. Onu ancak insan yükledi. Hiç şüphesiz insan çok karanlık ve bilgisizdi.” Biz bu ayeti açıklayacak olursak, Allah kendi suretini

göklere, yeryüzüne ve dağlara arz etti. Onlar, onu yüklenmekten korktular. Ancak insan onu yükledi ve kabul etti. İnsan, Rahman'ın suretini kabul etmeden önce çok cahil, yani karanlıktı. O sureti kabul edince aydınlanıp âlim oldu.

Seni Hakk'a meylettiren, Rahman'ın melekleridir. Hak'tan uzaklaştıranlar ise şeytanlardır. Senin için, melek ve şeytanlarla doludur. Dua edelim de melekler galip gelerek seni fitneden, fesatlıktan kurtarsınlar. Şehvetler ve vehimler, şeytanların eseridir evlat!

Cenab-ı Hak, her ne kadar gizli olsa da O'nda görünme isteği vardır. O'nun görünmesi, cüziyatla irtibatlı oluşundandır. İlgili hadiste, "Ben gizli bir hazine, yani her suretten münezzeh mutlak bir varlık idim. Zatımın isteğiyle bu mahlukatın şekillerinde tecelli ederek görünür oldum" buyrulmaktadır. Tecelliyi göreceğ göz nerede?

Sana şöyle bir örnek vereyim: Denizdeki suyun ısınmasıyla su buhar haline gelir, ama gözle görülmez. Ancak gökyüzüne yükselip yoğunlaşınca şekillenmiş olarak görülür. O, çeşit çeşit şekillerdeki bulutların aslı buhardır. Buharın da aslı denizdeki sudur. Bunun gibi, insanın aslı da ruhtur. Yani latif bir varlık. Bedenle irtibatlanarak onun şeklini aldı. Böylece Hak, insanın suretinde tecelli ederek, o surette faaliyetlerini yürütmektedir. Fakat insan bu noktada gaflete düşerek, bunun kendine ait irade, fiil ve varlık olduğunu zanneder.

Bazıları vardır ki, Hakk'a vuslat etmek istedikleri halde dünyaya ilgileri aşırı boyutlardadır. Hakk'a kavuştuktan sonra dünyayı terk edeceklerini zannederler. Oysaki önce dünyayı gönülden terk etmeleri gerekir ki, Hakk'a kavuşsunlar.

Bir kimsenin kalbi gereksiz hayal ve vehimlerden boşaldığı zaman o kişi, uykusunda olacak olayları görebilir. Bu,

onun kalbinin uykuda hakikate açılması sayesinde olur. Allah'ın izniyle, gelecekle ilgili bazı şeyleri bilir.

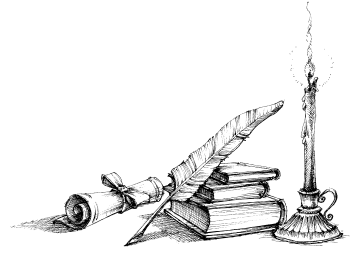
Evlad! Mutlak varlık, Allah'tır. Bütün işleri Allah bu varlığıyla yapar. O, bütün mükemmellikleri kendi sıfatlarında toplamıştır. O'nun zahir olması, bir güneşin binlerce aynada görünmesi gibidir. Bu anlamda kâinat, tümünden ilahi bir aynadır.

Zahir, Allah'ın güzel isimlerinden biridir. Manası, görünen demektir. Allah, Zahir ismiyle tüm varlıklarda isim ve sıfatlarının tecellisiyle görünür. Güneşin renkleriyle görünmesi gibi. Zatıyla hiçbir şeyde veya mekânda görünmez. Görüldüğü yere mazhar denir. Diğer bir ifadeyle o yer, tecelligâhtır.

Hallac-ı Mansur, işte bu mazharlarından birisidir. Hak onda tecelli edince, kendinden geçerek, "Ben Hakk'ım!" demiştir. Aslında bu sözü Mansur değil, Hak söylemiştir. Yunus Emre de bu anlamda, "Ete kemiğe büründüm, Yunus diye göründüm!" demiştir. Ancak buradaki ifadeden de açıkça anlaşıldığı gibi, yine bu söz Hakk'ın hitabıdır. Bunun tasavvufta daha birçok örneği vardır evlad! Allah seni bu nurlu yolunda muvaffak eylesin. Ayrıca şu ayeti de unutma: "Kim Rabb'ine kavuşmayı dilerse, onun rızasını isteyerek salih amel işlesin ve ibadetine kimseyi ortak etmesin." (Kehf Suresi, 18/110).

Sen hele bugünü milat bilip bu yola gönül ver; seninle daha çok yazışırız evlad!

Evlat!

Bana akıldan söz etmişsin. Sana akılı anlatabilmem için, önce kalpten bahsetmem daha yerinde olur.

Bir kalbimiz var; öz vatanımız gibi. Kapısında nöbet tutmalıyız gece gündüz; Hak'tan gayrı olanlar girmesin diye. İçeri kaçanları yakalayıp, iyice yerleşmeden çıkarmalıyız.

Kalbimiz arınıp pak olmalı. Can gözümüz açılmalı manaya, can kulağımız duymalı Hakk'ın kelamını. Yoksa aklımız ermez; gözle görülmeyip, elle tutulmaz tarafa ait bilgilere.

Allah, gayb âlemine ait bilgileri kulunun kalbine, ilham ederek verir.

Kalp, akıldan daha üstündür. Çünkü ilahi hitap oraya yapılır. Kalp, Allah'ın tecelli ettiği yerdir. Allah, kalp gözüyle orada müşahede edilir. Bu müşahede ile elde edilen bilgiye irfan denir. İrfan, marifet ehli kimselerde bulunur.

Görüyor musun, kalbimiz ne kadar önemli bizim için? Onu çok korumalıyız. Yüce Yaradan'ımızı, ancak kalbimizle tanırız. O'na akıl eremez.

Kalbimize kıskançlık, fitne, fesat duyguları koyup da onu karartmayalım. Temiz bir kalp ile gözümüzü dış âleme kapatıp, bilinmeyen gayb âlemiyle ilişki kurarız içimizden,

kendimizden bile haberimiz olmayarak. Uyanık rüya görürüz; peygamberlerin ruhaniyetleriyle buluşur, gönül pence-resinden seyrederek melekleri.

Akıl, bilgileri elde etme gücüdür. İdrak etme, kavrama yeteneğidir. Akıl, delillere ters düşmez, onları kabul eder. Fizikten metafiziğe, aklın düşünme gücüyle geçilir evlat! Akıl bir nurdur. Kendini ve kendinden başkalarını idrak eder. Tek eremediği şey, Allah bilgisidir. O'na ulaşip inceleyemez. Yoksa yaratılmış tüm varlıkları inceleyip bilgiler elde edebilir. Edindiği bilgilerin bilincine, kendi olgunluğunu tamamlayınca erişir.

Akıl, bazı şeyleri kabul ederken bazılarını da reddeder. Bu değerlendirmeyi yaparken, daha ziyade, halk tarafından geçmişte kabul edilmiş olup olmadığına bakar.

Bazı akıllarda gelişme eksikliği mevcuttur. Bu akıllarda alternatif düşünme yetenekleri daha kısıtlıdır.

Kimi zaman da akıl, bir şeyi yapmanın yanlış olduğunu bilir; ama bile bile, vereceği zevkin tesiriyle onu yapmaya karar verir. Bu, aklın yetersizliğinden değil, psikolojik şartlanmalardan kaynaklanmaktadır evlat! Mesela, şeker hastasına şeker yemek zarar verdiği halde onun akli, şeker yemesine engel olmaz. Tatlı yemenin zevkiyle, bile bile bu yanlış yapar. Halbuki duyularımızdaki yanıltmalara aklımızı kullanarak karşı çıkmalıyız. Yeter ki aklımız özgür düşünebilsin.

Aklın, olayları tam anlamıyla doğru veya yanlış olarak değerlendirebilmesi için o konularda yeterli bilgiye sahip olması gerekir.

Akıl, ya duyulardan gelen verileri ya da okuyup öğrendiğimiz bilgileri kullanarak doğruyu tespit eder. Kalbin yaptığı gibi, bilinmeyenlere erişemez. Kalp, bilinmeyen gayb âleminden keşifle doğrudan bilgi elde eder.

Aklı bazen eleştirdiğimiz gibi bazen de överiz. İnsanın ve insanlığın lehinde çalışan akıl, övgüye layık akıldır. Allah sana böyle bir akıl ihsan etsin evlat!

Her nedense, herkes kendi aklının doğrularına inanır ve kendi aklını beğenir. Sen sen ol, böyle saplantılara kapılma. Çünkü herkesin akli kendi nefesine hizmet etmektedir. Bu akıl, o kimsenin hakikate ulaşmasına engel olur. Zaten akıl, engel olan manasına gelmektedir. Aklın basiretindeki nur arttıkça cehalet ortadan kalkar. O zaman akıl, cehalete engel olur.

Aklını doğru kullananlar iyi işler yaparken, yanlış kullananlar kötü işler yapar.

Akıl akıldan üstündür; ama herkes kendi aklını üstün zanner. İşte, ihtilafların kaynağı budur. Kendi aklını beğenen kimse, hep kendi dediği olsun ister. İki kişi bir konuda münazara etse, herkes kendi aklını üstün göreceği için münazara münakaşaya dönüşür. Sonunda, anlaşma yerine kavga çıkar. Bu iki kişiden hangisinin haklı olduğunu belirlemek için üçüncü bir tarafsız kimse lazımdır ki, objektif olarak, her ikisini ayrı ayrı değerlendirebilsin. Bu üçüncü kişi, taraf olmadığı için doğruyu daha iyi görür.

Buradan anlaşılıyor ki, bencillik ve menfaat aklın tarafsızlığını bozar.

Her konuda aklına güvenerek kendini haklı sanma, aklının yanılabilceğini unutma!

Aklından sorunu olan kimseler de doğru ve isabetli düşündüğünü zannederler.

Öfkeliyken aldığın kararlara uyma sakın, pişman olursun. Öfke, akıl sağlığını bozar. Öfke, yarı deliliktir. Sakinleşmeyi bekle. Huzurlu ve mutlu olduğun zamanlarda görüşlerin daha isabetli olur.

Önemli konularda karar almak için en az iki kişi ile istişare etmelisin. Görüş birliğinde isabet vardır. Ne kadar çok insan istişare ederse, onların ortak görüşündeki isabet o kadar yüksektir.

Uykusuz kalan, sağlığı bozulan ve yorgun olan insanların aklı isabetli çalışmaz. Bu da göz önüne alınması gereken hususlardan biridir.

İnsanlar arasındaki ilişkiler akılları ile sağlanır. Aklının tam kapasite çalışması için akıl sağlığına dikkat etmelisin. Çünkü, “sağlam kafa sağlam vücutta bulunur”.

Sürekli çözümsüz bir sorunu düşünmek, akla zarar verip onu hasta eder. Bu çeşit takıntılardan uzak dur. Yoksa aklın bozulur. Bozulan aklı tedavi etmek güçtür. İlaçlar insana, ancak sükûnet verip, aklın kendini toplamasına yardımcı olur.

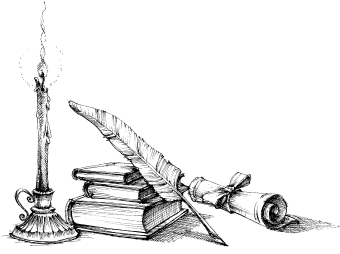
Allah aklımızı korusun. En iyisi, aklı bozacak etkenlerden uzak durmaktır. Dehşet anlarında soğukkanlı olmak aklı korur. Her zaman kendimizi, ani gelişen olaylara karşı soğukkanlı olmaya alıştırmamız gerekir. Mesela, beklenmedik bir zamanda bir yakınımızın ölüm haberini almak, bize şok etkisi yapabilir. O anda Allah’a sığınıp tevekkül etmek, aklı korur.

Evde veya işte biriyle devamlı tartışma halinde olmak ve münakaşa etmek, aklı yorar. Fazla uzatmadan bu halin ortadan kaldırılması için çare aranmalıdır. Böyle bir ortam, insanın sinirlerini zayıflatıp sabrını azaltarak, devamlı gergin olmasına sebep olur.

Aklını iyi kullanmalısın evlat! Aklını iyi kullanmak ancak iyi niyetle sağlanır. Her konuda iyi niyetli olursan, aklın da ona göre iyi çalışır. Güzel düşünceler üretir. İşte o zaman çevrendekilere faydalı bir kimse olursun.

İmanın çokluğu marifeti, marifetin yüksekliği ibadetleri yeterli kılar. Daha önce de sana yazdığım gibi, marifet, Allah'ı bilme kabiliyetidir. Bu, kalp ile yapılan keşiflerle elde edilir. Gözle görülmeyen, zaman ve mekân dışı olan gayb âlemini görmek ve anlamak ancak kalp ile olur. Bu nedenle kalbimizi koruyalım. Onu kirletip karartarak gözünü görmez, kulağını duymaz yapmayalım.

Bunca açıklamadan sonra sana tavsiyem, aklına çok güvenme, her şeye aklının erdiğini sanma. Aklına çok güvenenler sonunda Allah'ı unutup aklına tapıyor ve aklını putlaştırıp, firavunların yolundan gidiyor. Bilmiyorlar ki, akılları bozulunca ne olacak? Onları kim koruyup kollayacak? Bunun çok acı birkaç örneğini gördüm, unutamıyorum. Allah kimseyi aklına kul eylemesin. Böylesi kimseyle anlaşılabilir huzurlu ve mutlu olunamaz. Allah seni akliselim, kalbi selim olanların arasına katsın da, maddi ve manevi mutlu yaşayasın evlat!

Sen hiç yakınlarından birini gördün mü evlat, son nefesini verirken? Açık kalan gözlerini kapadın mı, gözkapaklarını sıvazlayarak?

Önce babam, sonra annem birbiri ardınca giderken, bir yıl arayla, canım kardeşim de annemden yirmi sekiz gün sonra gitti!

Anne baba acısı ne kadar sızlatsa da yüreğimi, genç yaşta, dört çocuğunu eşiyle geride bırakıp giden kardeşin acısı bambaşka!

Azrail'i gördün mü evlat, sen de benim gibi, bir trafik kazasının ardından? Şükürler olsun ki, onu yıllarca dost bilip, dost olarak anlattığım için, dost olarak göründü bana. Neyse ki Rabb'imın izniyle bağışlandım sevdiklerime, ölümün sıcak nefesini ensemde hissedip duyduktan sonra.

Unutma ki, o Azrail bir gün senin de kapını çalacak. Sen onu dost bil, benim gibi. Dost olarak anlat yakınlarına. O, bir cankurtarandır. Nice ölümü bekleyen hastaları kurtarır ıstırabından, enkaz altında kalmış depremzedeleri çıkarıp alır gibi. Sen de istiyorsan güzel bir surette sana gelmesini, Rabb'inin emirlerine uy ve Azrail'i dost bil ki, bu dileğin olsun vakti gelince.

Unutma, her nefis eninde sonunda ölümü tadacak, bu dünyaya gelen gidecektir!

Bu konulardan bahsettiğim için keyfini kaçırmış olabilirim, kusuruma bakma. Ne kadar kaçsan da emrivaki olacak Hakk'ın. En iyisi gel, beni dinle; şu dünyadan gidenlere bak, ibret al. Ahirette rahat etmek için, Allah'ın yap dediklerini yap, yapma dediklerinden uzak dur.

Sen hiç, yakınlarından birinin cenazesine katıldın mı? Elinle o çukura cansız bir beden indirdin mi? Onu mezara koyarken, "Bir gün sıra bana da gelecek, işte beni de böyle bırakacaklar" diyerek, kendini o toprağa yatırdın mı? Uyanış budur evlat!

İnsanoğlu olumsuz olayları hep başkasına yakıştırdığı için gerçeklere gözünü açması zor oluyor. Nasıl olsa ölen ben değilim diyerek kendini uyutuyor. İnsanlar uykudadır; ama bir gün uyanacaklar. Onları ancak ölüm uyarır. Ölümü bekleme evlat, ölümden önce uyan ki, hayatın gerçeğini yaşayasın!

Sana bunları yazdığım esnada yanımızda bulunan bir arkadaşımızın çocuğu fenalaştı ve hastaneye kaldırdılar. Maa-lesef tüm müdahalelere rağmen nabzının durduğu haberini aldık. Ölüm, yakınlarına ve sana da böyle ansızın gelebilir.

Sevdiğin can dostlarından bazıları amansız bir hastalığa yakalandı mı? Günden güne onlardan birinin eriyip solduğunu üzüntüyle izledin mi?

Benim neredeyse, on beş dostum bunu yaşadı. Hele de birini hiç unutamıyorum. Otuz iki yaşında, iki çocuk babasıydı. Nasıl da eridi kardeşim gözümüzün önünde. Elimizden hiçbir şey gelmedi.

Sonunda doktorlar, sadece ağrıları dindiren ilaçları önermekten başka bir şey yapamadılar. Kolunu kaldırırsa kolu kırılır olmuştü.

Yine de, “Neden bu benim başıma geldi?” diye Allah’a isyan etmiyordu canım kardeşim. “Bu da benim imtihanım, inşallah gönlümü bozmadan geçer giderim ağabey. Sen bana dua et, başarayım!” diyordu. Sonra da, “Şu çocuklar var ya, işte bunlara kıyamıyorum ben. Bunlar ne olacak?” diye gözünden birkaç damla yaş döküyor, derin derin iç çekiyordu. Elimden geldiği kadar onu teselli etmeye çalışıyor, “Merak etme, çocukların rızkını Allah verir, onlara bir şey olmaz” deyip başını okşadığımda, “Sen de olmasan ben ne yapardım, nasıl geçirirdim bu ıstırap dolu günleri?” diye sohbetler açıyor, Allah’a iltica ederek teselli buluyordu.

Şu sağlıklı, her işi yolunda olan insanlar var ya, hiç bilmezler ki yarın ne olacaklar? Onların, arada bir hastaneye giderek o çaresiz hastaları ziyaret edip, hayatın gerçeğini görmeleri gerekir. Yoksa hiç beklenmedik bir anda bu hastalıklardan biri onların da başına gelip, ömürlerine son verebilir.

Doktorların ağzına baktın mı evlat, iki dudağının arasından ne çıkacak diye, çaresiz kalıp, amansız bir hastalık nedeniyle?

Merak ettin mi, ne zaman gideceğini, nasıl karşılanacağını, bu hasta kardeşim gibi? Geceleri uykun kaçarak sabahladın mı, ya bir daha uyanamazsam diye?

Bunları görmezden gelip unutarak yaşayamazsın evlat! Hayatın gerçeği bunlar... Her an her şeye hazır olmalısın. Allah korusun, yine de hiçbir dert senin başına gelmesin. Ancak sen, dert çekenleri düşünüp, geleceğini unutmamalısın. Öyle dertli kimselere rastladığında bu öğrendiklerinden istifade ederek, onlara, derdinde derman bulmalarının yollarını anlatmalısın.